

ARBEIDSHOF

TE

GENT

27 februari 2009

afdeling : Brugge
vijfde kamerVRIJGEWISTE WITTE ENDEERT
Afdeling van de Raad van State in
uitvoering van artikel 702 van
het Gerechtelijk Wetboek.

A.R. nr. : 06/054

Rep. nr. 125

OPENBARE TERECHTZITTING VAN ZEVENENTWINTIG FEBRUARI
TWEEDUIZEND EN NEGEN.

IN DE ZAAK VAN :

OPENBAAR CENTRUM VOOR MAATSCHAPPELIJK WELZIJN TE BRUGGE, met
zetel te 8000 Brugge, Ruddershove 4,

APPELLANT, vertegenwoordigd door mevrouw K. Hemeryck, gevolmachtigde.

TEGEN :

[REDACTED] wonende te [REDACTED]

GEÏNTEMEERDE, vertegenwoordigd door meester Ch. Vande Kerckhove loco meester
P. B. Mertens, advocaat te Brugge.

Gelet op de stukken van het dossier van de rechtspleging en inzonderheid op het vooreensluitend verklaarde afschrift van het op tegenspraak gewezen eindvonnis van de arbeidsrechtbank te Brugge, zevende kamer, van 20 februari 2008 (A.R. nr. 07/132 452/A), waarvan door de griffier aan de partijen kennis werd gegeven bij gerechtsbrief van 25 februari 2008.

Gelet op het verzoekschrift tot hoger beroep, op 18 maart 2008 neergelegd ter griffie van het arbeidshof te Gent, afdeling Brugge.

1. De feiten

De geïntimeerde, geboren in Bhutan op [REDACTED] verblijft sinds 17 september 2003 op het grondgebied van het Rijk.

Hij werd definitief niet als politiek vluchteling erkend nu de Raad van State in een (niet overgelegd) arrest van 18 april 2005 zijn beroep tegen de negatieve beslissing van het Commissariaat-Generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (met bevel om het grondgebied te verlaten) heeft verworpen. Sindsdien verblijft hij illegaal in het Rijk.

Over het verzoek dat hij heeft ingediend overeenkomstig artikel 9 van de Vreemdelingenwet, werd nog geen beslissing genomen.

A.R. nr. 08/034

27 februari 2009

2

Op 13 juli 2007 vroeg de geïntimeerde dat hem geldelijke bijstand zou verleens worden.

Op 2 augustus 2007 besliste de appellant om de geïntimeerde vanaf 13 juli 2007 geen geldelijke bijstand toe te kennen, omdat hij illegaal op het grondgebied van het Rijk verbleef. Deze beslissing werd bij aangetekend schrijven van 7 augustus 2007 ter kennis van de geïntimeerde gebracht.

2. De procedure in eerste aanleg

Bij verzoekschrift, op 24 augustus 2007 ter griffie van de arbeidsrechtbank neergelegd, vroeg de geïntimeerde dat de beslissing van de appellant van 2 augustus 2007 zou vernietigd worden en dat voor recht zou worden gezegd dat hij vanaf 13 juli 2007 recht had op maatschappelijke dienstverlening in de vorm van financiële steun ten belope van het leefloon voor een alleenstaande. Hij vroeg de veroordeling van de appellant tot het betalen van de kosten van het geding. Hij vroeg ten slotte dat het vonnis voorlopig uitvoerbaar zou verklaard worden ondanks elk verhaal en zonder borgstelling en met uitsluiting van de mogelijkheid van kantonnement.

In zijn conclusie, op 25 september 2007 ter griffie van de arbeidsrechtbank neergelegd, vroeg de appellant dat het beroep onvankelijk doch ongegrond zou verklaard worden en dat de bestreden beslissing zou bevestigd worden.

Bij eindvonnis, op 20 februari 2008 op tegenspraak gewezen door de zevende kamer van de arbeidsrechtbank te Brugge, werd de vordering onvankelijk en gedeeltelijk gegrond verklaard. De beslissing van de appellant van 2 augustus 2007 werd vernietigd. Er werd voor recht gezegd dat de appellant vanaf 13 juli 2007 gehouden was tot maatschappelijke dienstverlening in de vorm van financiële steun gelijk aan het bedrag van het leefloon, waarvan het bedrag door de appellant moest bepaald worden in een nieuwe beslissing binnen de maand. De appellant werd veroordeeld tot het betalen van de gerechtskosten. Het vonnis werd voorlopig uitvoerbaar verklaard ondanks elk verhaal en zonder borgstelling en met uitsluiting van de mogelijkheid van kantonnement.

De eerste rechter was inzonderheid van oordeel:

- dat de appellant noch de identiteit noch de Bhutanese nationaliteit van de geïntimeerde bewistte;
- dat er geen mogelijkheid was om de geïntimeerde vanuit België naar Bhutan te repatriëren.

- dat de geïntimeerde, wanneer hij om redenen onafhankelijk van zijn wil geen gevolg kon geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten, nochtans recht op maatschappelijke dienstverlening had;
- dat er recht op financiële steun bestond wanneer de repatriëring materieel onmogelijk was, wat *in casu* het geval was;
- dat de geïntimeerde aldus recht had op maatschappelijke dienstverlening

3. De procedure in hoger beroep

In zijn akte van hoger beroep vordert de appellant dat het bestreden vonnis zou worden tenietgedaan en dat het arbeidshof, opnieuw wijzende, zou bevestigen dat de geïntimeerde geen recht heeft op andere maatschappelijke dienstverlening dan dringende medische hulp.

In zijn conclusie, op 13 mei 2008 ter griffie neergelegd, vraagt de geïntimeerde dat het hoger beroep ontvankelijk doch ongegrond zou verklaard worden. Hij vraagt de bevestiging van het bestreden vonnis en de verwijzing van de appellant in de kosten van het geding.

De partijen worden gehoord in de uiteenzetting van hun middelen en conclusies op de openbare terechtzitting van 24 oktober 2008.

4. De grieven van het hoger beroep

De appellent acht zich gegriefd door het bestreden vonnis. Hij houdt inzonderheid voor:

- dat de geïntimeerde niet geldig op het grondgebied van het Rijk verblijft en geen aanspraak kan maken op maatschappelijke dienstverlening, behalve dringende medische hulp;
- dat de geïntimeerde geen overmacht bewijst die de uitvoering zou beletten van het bevel om het grondgebied te verlaten;
- dat, zelfs al zou hij wél recht hebben op maatschappelijke dienstverlening, zulks enkel het geval kan zijn tot de uitspraak over de regularisatieaanvraag

5. Bespreking.

5.1. De ontvankelijkheid van het hoger beroep

Het hoger beroep werd tijdig en regelmatig naar de vorm ingesteld. Het is ontvankelijk.

5.2. De gegrondheid van het hoger beroep

§ 2.1. Krachtens artikel 57, § 2, 1° van de OCMW-wet is de taak van het ocmw beperkt tot het verlenen van dringende medische dienstverlening wanneer het gaat om een vreemdeling die illegaal in het Rijk verblijft. De geïntimeerde heeft slechts recht op de gewone maatschappelijke dienstverlening in artikel 57, § 1, van de OCMW-wet indien hij niet "illegaal in het Rijk verblijft".

A.R. nr : 08/054

27 februari 2009

4

Vreemdelingen die weigeren gevolg te geven aan het bevel om het grondgebied te verlaten omdat zij om redenen onafhankelijk van hun wil verhinderd zijn naar hun land van herkomst terug te keren, hebben recht op maatschappelijke dienstverlening overeenkomstig artikel 57, § 1 van de OCMW-wet, zonder de beperking(en) van het voornoemde artikel 57, § 2 1° van deze wet (Cass. 18 december 2000, JT 2001, 92, concl. LECLERCQ). Het is wel de betrokkene die overmacht moet bewijzen (Cass. 11 mei 2008, nr. S.07.0078 N., onuitg.). Dit bewijs kan zelfs geleverd worden zonder dat de Dienst Vreemdelingenzaken het bestaan van overmacht heeft erkend, ook al is het tegendeel bepaald in een administratieve omzendbrief (van 26 april 2005, overigens niet overgelegd...)

5.2.2. Uit de door de geïntimeerde overgelegde stukken blijkt dat een in België verblijvend Bhutanees staatsburger enkel naar zijn land kan teruggaan wanneer hij van de ambassade van zijn land in Genève (Zwitserland) een reisdocument heeft bekomen (stuk 8 van de geïntimeerde). Zolang dat niet het geval is, kan hij, zoals de IOM bevestigt (zie stuk 11 van de geïntimeerde), onmogelijk naar Bhutan terugkeren.

Uit de door de geïntimeerde overgelegde stukken (inzonderheid zijn stukken 12 en 15) blijkt echter geenszins dat hij stappen heeft gezet om op deze wijze in het bezit van een reisdocument te komen. Volgens het stuk 13 van de geïntimeerde ("nieuwbrief terugkeerpraktijk" van maart 2008 van Vluchtelingenwerk Vlaanderen) werkt de ambassade in Zwitserland niet mee bij verzoeken tot repatriëring, maar dit kan, bij gebrek aan bewijs van enige formele aanvraag, niet geverifieerd worden.

De geïntimeerde bewijst aldus op onvoldoende wijze het bestaan van overmacht. Hij heeft geen recht op de door hem gevraagde maatschappelijke hulp.

Het hoger beroep is gegrond.

HET ARBEIDSHOF,

Gelet op de voornoemde gronden;

Recht doende op legenspraak.

Gelet op de wet van 15 juni 1935 op het taalgebruik in gerechtszaken en inzonderheid op artikel 24

Gelet op het eensluidend schriftelijk advies van het openbaar ministerie, uitgebracht door tuchtvoorgeneraal Wim Van Nieuwenhove en ter griffie neergelegd op 19 november 2008.

Alle andere en strijdige conclusies verwerpende

A.R. nr. : 08/054

27 februari 2009

5

Verklaart het hoger beroep ontvankelijk en gegrond.

Vernietigt het op legenspraak gewezen eindvonnis van de arbeidsrechtbank te Brugge, zevende kamer, van 20 februari 2008 (A.R. nr. 07/132.452/A), behalve in zoverre het de vordering ontvankelijk verklaart en de appellant tot het betalen van de hogrote kosten veroordeelt

Opnieuw wijzende,

Verklaart de oorspronkelijke vordering ongegrond.

Bevestigt de beslissing van de appellant van 2 augustus 2007 in al haar onderdelen.

Veroordeelt de appellant in overeenstemming met artikel 1017, tweede lid, Ger. W., tot het betalen van de kosten van de procedure in hoger beroep.

Bepaalt de te vereffenen gerechtskosten als volgt:

- aan de zijde van de appellante: niet te begroten bij gebrek aan omstandige opgave,
- aan de zijde van de geïntimeerde:
- rechtsplegingsvergoeding: 145,78 euro.

Aldus gewezen door de vijfde kamer van het arbeidshof te Gent, zetelend te Brugge, samengesteld uit Jan Herman, raadsheer in het arbeidshof, voorzitter, Marc Blomme, raadsheer in sociale zaken, benoemd als werkgever, Eric Van Poucke, raadsheer in sociale zaken, benoemd als werknemer-arbeider, en in openbare terechtzitting van zeventwintig februari tweeduizend en negen uitgesproken door voorzitter Jan Herman, bijgestaan door Myriam Mathys, griffier

w.g.: M. Mathys - E. Van Poucke - M. Blomme - J. Herman.